

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola III. Liberii Papae Ad Evsebivm Vercellensem episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

mulam fidei, in Antiocheno Conciliabulo in encanis celebrato editam, occidentali ecclesiæ insinuarunt; quave ipsi legati antea se catholicos esse iactantes, e Mediolanensi Concilio subito iratis animis recesserunt, quando orthodoxi episcopi illuc congregati Arii sententias damnare vellent. Vide notas eiusdem Mediolanensis Concilii, anno 344, sub Julio celebrati.

[¶] *Manent literæ legatorum.*] Vincentii atque Marcelli, qui a Romano Concilio deputati, ea quæ sibi Arclate contigissent, Liberio per literas significarunt: quibus ille acceptis hanc secundam legationem cum hisce ad Constantium scriptis literis misit. Vide Baron. anno 354, num. 1.

EPISTOLA III. LIBERII PAPÆ AD EVSEBIVM VERCELLENSEM episcopum.

Liberius fratri Eusebio.

Exstat apud
acta vita
Eusebii e-
piscopi Ver-
cellenensis.

Me, frater carissime, ad solatium vitæ præsentis erigit inuicta fides tua, qua secutus euangeliorum præcepta, nullo genere a consortio sedis apostolicæ discrepasti: quod credo non sine Dei impulsu, qui digno sibi in sacerdotio detinet, benevolentia complesse. ^b Cum igitur post legationem Vincentius in illam duc̄tus est simulationem, reliqui per Italiam episcopi publica conuentione coacti fuissent sententiis orientalium obediens: Deo procurante, frater & coepiscopus noster Lucifer de Sardinia superuenit. Qui cum latebras causæ interioris cognouisset, & peruenisset ad eius conscientiam, sub occasione nominis Athanasii, haereticos hæc velle tentare: pro deuotione fidei suæ, subire voluit iustum laborem, & ad comitatum religiosi principis pergere: vt tandem, expoſito ordine totius causæ, impetraret, vt omnia quæ in medium venerunt, in cœtu possent sacerdotum Dei tractari. Ideo, quia scio sanctum fidei tuæ calorem cum eius animo concordare, prudentiam tuam peto, vt si procurante Deo, habuerit p[ro]fessum, per quoscumque potueris, solicite excubare contendas, vt possitis vniuersa, quæ fides catholica exigit, clementissimo imperatori insinuare: vt tandem aliquando, deposita animi indignatione, faciat quod & quieti nostra & saluti tuæ possit in omnibus conuenire. Ex superfluo autem credidi, ordinatio-

nem causæ totius honorificentiaæ tuæ literis insinuare,
cum supra dictus frater meus, vel eius comites in præsen-
ti possint omnia relatione sua referre. Deus te in columem
custodiat, domine frater carissime.

NOTÆ.

^a Epistola.] Lucifero, Pancratio & Hilario in Galliam profici-
scentibus, Liberius ad Eusebium has literas dedit, quibus illum ro-
gauit, vt vna cum legatis apud imperatorem fidei patrocinum sus-
ciperet. Ad eundem ciuldem argumenti paulo post eas, quæ se-
quuntur, addidit; qua occasione, patet ex initio epistolæ. Eusebius
his literis, legatisque (vt par erat) honorifice exceptis, vna cum il-
lis ad Constantium imperatorem in Gallias profectus est; apud quem
enixius agens, quidquid ea legatione petebatur, nempe vt celebra-
ret Concilium, impetravit. De quibus cum Liberius certior factus
esset, de sedulo officio ecclesiæ impenso eum laudat, tertiamque
quæ infra subiicitur, epistolam ad eundem scripsit. Ex archiuo Ver-
cellensi cum actis eiusdem Eusebii editæ, mihi dignæ visæ fuerunt,
quæ aliis eiusdem Liberii epistolis hoc loco adiungerentur.

Eusebius
cum legatis
ad impera-
torem pro-
ficiuntur.
Impetratur
Concilium
Mediolanē-
se.

^b Cum igitur post legationem Vincentius.] Quod Athanasius apologia
ad Constantium ait, cum Vincentio & Fortunatiano ceteros occi-
dantis episcopos per vim & contumelias ad damnandum Athana-
sium inductos fuisse, intelligendum est, sicut hac epistola scribitur,
vere quidem id ab Arianis cogitatum ac tentatum fuisse, sed Libe-
rium missa secunda legatione ad Constantium id impediuisse. Ba-
ron. anno 353. num. 18. & 19.

EPISTOLA IV. LIBERII PAPÆ AD EVSEBIVM VERCELLENSEM episcopum.

Dilectissimo fratri Eusebio Liberius episcopus.

* Calle-
podio.

REMEANTE filio meo * Callepio ad patriam suam, optimum credidi per hunc sanctitatem tuam saluta-
re, domine frater carissime, orans Dei clementiam, vt
saluus atque hilaris literas meas accipias. Sane quia scio
inuidum animum tuum fideliter agere quæ Deus præce-
pit, commendo tibi fratrem & coepiscopum nostrum
Luciferum, sed & carissimos filios meos Pancratium
presbyterum, & Hilarium diaconum, qui pro statu ec-
clesiæ animo virili & virtute deifica, tempore tempestiuo
aggressi sunt * contra inimicos ecclesiæ, quos Deus spi-

Extat apud
acta Eusebii
Vercell.

* pugna-
re